

**AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ
v PRAZE**

**katedra teorie a kritiky
116 65 Praha 1, Karlova 26**

**Příloha k protokolu o
státní magisterské zkoušce**

DIPLOMANT: Kateřina Součková

Obor: teorie a kritika

VEDOUČÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: prof. Jaroslav Etlík

POSUDEK VEDOUČÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název práce : **DOKUMENTÁRNÍ DIVADLO, DOKUMENTÁRNOST A
DIVADELNÍ DÍLO**

Kateřina Součková předložila k obhajobě diplomovou práci, v níž zkoumá tzv. dokumentárnost v divadelním díle, čímž rozumí jistou reálně existující životní problematiku, která vstupuje do fikčního světa divadelního díla, prostřednictvím lidí, kteří události, z nichž tato problematika vyplynula, prožili ve svém skutečném, aktuálním, životě. Tato „syrová“, životní problematika ovšem vstupuje do divadelního díla, které je ze své podstaty umělým útvarem, a tudíž je strukturou primárně znakové povahy a nutně vyžaduje pro svůj zrod, alespoň v minimální míře určitou stylizaci. Součková se tedy zaměřuje na onen typ divadelní tvorby, který se v posledních letech v evropském divadle natolik rozšířil, že je třeba ho považovat za určitý trend současného divadelního vývoje. Je to trend, který nazývá sám sebe dokumentárním divadlem, tj. divadlem, které využívá účastníky určitých autentických životních událostí jako svědky a zároveň pracuje s tzv. experty všedního dne, tedy odborníky právě na tu problematiku, která je teď, tady, před zraky diváků, jevištně prezentována. Tito svědci a experti pak, podle Součkové nahrazením tradičně pojímaných herců, ať už herců profesionálních nebo amatérských, provádějí výraznou změnu v klíčové komponentu divadla, tj. v herectví, a dovádějí tímto způsobem princip "přivádění reality na scénu" k jistému vrcholu, který překonává i realistickou nebo naturalistickou tradici, jak ji známe (nebo, jak jsme ji obvykle chápali) z dosavadních dějin divadla. Diplomantka si práci rozdělila do tří částí. V první z nich se věnuje především žánrovým a historickým souvislostem divadelního herectví. Zkoumá a nahlíží divadlo z perspektivy určitých uměleckých směrů (realismu, naturalismu) či jiných mediálních oblastí, kde dochází rovněž k prezentaci názorů a postojů reálných lidí, např. dokumentárního filmu, Tento výzkum jí pomáhá lépe uchopit specifický charakter divadelního herectví. V druhé části pak diplomantka konkrétně analyzuje dvě současné české inscenace, které do oblasti dokumentárního divadla spadají, nebo jsou za něj jejich protagonisty alespoň považovány. Jde o inscenaci režisérky Jany Svobodové Vadí/nevadí a o

divadelní projekt 4. Svět, který režírovala Tereza Durdilová. Ve třetí části na pozadí těchto konkrétních analýz se potom Kateřina Součková pokouší uchopit dané téma z teoretického hlediska. Zajímá ji především vztah originálu a znaku na scéně, a v této rešerši se opírá o určitou linii české divadelní teorie, reprezentovanou některými vybranými domácími teoretiky, a to v časovém horizontu, řekněme, od Zicha až po současnost.

Z hlediska školitele je třeba říci, že práce má velmi dobrou kvalitu, a to především co se týče schopností diplomantky samostatně uvažovat, pracovat s fakty i s teoretickými poznatky, hodnotit je a výsledky těchto vyhodnocení vhodně využívat pro účely a cíle vlastního výzkumu. I přes některé obtíže, které se v průběhu vypracovávání úvahy objevily (odklad obhajoby), jsem s její výslednou podobou velmi spokojen. Jinými slovy: ačkoli se práce nerodila snadno, považuji její odbornou úroveň za velmi vysokou, v jistém smyslu dokonce za průkopnickou. Diplomantka postupovala samostatně, samozřejmě, že jsem práci průběžně konzultoval, ale mé připomínky se týkaly spíše obecnějších teoretických souvislostí nebo záležitostí víceméně dílčích, přímo do autorčina výzkumu jsem téměř nezasahoval.

Diplomovou práci Kateřiny Součkové hodnotím jako výbornou a doporučuji ji k obhajobě.

Návrh klasifikace : A

prof. Jaroslav Etlík

.....
Datum: 23.12.2015

podpis